

Onko vasen oikea?

Sanotaan, että vasen on oikea, mutta on se myös aika soikea. Kun ollaan vasemmalla, ei ole itsestään selvää, missä ollaan.

Se riippuu siitä, mistä päin katsotaan.

Edistys ja taantumus

Vasemmisto sai nimensä siitä, että Ranskassa vallankumouksen tuloksena perustetussa kansalliskokouksessa, maailman ensimmäisessä kansallisessa parlamentissa, vanhan vallan edustajat istuivat puhemiehestä katsottuna oikealla ja vallankumousväki vasemmalla. Siitä nimi vasemmisto, joka oli muutos ja edistys, kun taas aateliset ja papisto olivat vanhan vallan jäänne ja taantumus.

Vasemmalla on sittemmin vannottu edistyksen nimeen. Uudeksi taantumukselliseksi ylhäisöksi on kasvanut kapitalistiluokka, jonka isäntärengit ovat yritysjohtajia.

Edistys on sitä, että mennään eteenpäin eikä taaksepäin, muutetaan maailmaa. Se on suunta poispäin harvainvallasta, mielivallasta ja alistamisesta. Se on suunta poispäin kapitalismista. Se on vapautta, mutta on se myös järjestystä kaaokseen.

Kapitalismi ja sosialismi

"Kapitalismi" ja
"sosialismi" ovat sangen
nuoria yhteiskuntamuodostelmia.
Ensimmäinen kansallisvaltiokin
(Ranska) syntyi ennen kapitalistisia
tuotantosuhteita, ja siitä meni vielä sata
vuotta ensimmäisen
"sosialistisen" valtion
syntyyn.

Kapitalismi on yksityisomistuksen
kautta tapahtuvaa ihmisten hallintaa ja
sosialismi siitä vapautumista.

Sosialismi on vaihtoehto, ei kapitalismi. Siinä kielletään kapitalismi ja halutaan vapauttaa kansalaiset yksityisomistajien takomista kahleista. Se on kapitalismin ylikävelyä, sen siirtämistä historian romukoppaan. Vasemmistolainen on aina jonkin sortin sosialisti, sosialidemokraatin kyseessä ollen sosiaalisti.

Sana "sosialismi" rujutui bolshevikkien toimeenpanemassa Neuvostoliitto-kokeilussa ja

marxismi-leninismi-stalinismin puristuksessa. Kun kommunistit halusivat vapauttaa itsensä valtion vallasta, tapahtui ylilyönti: sosialismista tuli valtion ylivaltaa kansalaisiinsa. Puolue alistti kansalaiset valtaansa viime kädessä valtion väkivallalla.

Reaalisosialismin maissa valtio oli muodollisesti köyhän ystävä, mutta samalla se oli vapaan kansalaisen vihollinen. Köyhä ei ole vapaa, eikä köyhyys ole sosialismia.

Sitä hintaa sosialismista, joka ei ollutkaan vapautta, demokratiaa ja ihmisoikeuksia (eli sosialismia), maksaa vasemmisto vielä pitkään epäluulona sen tarkoitusperiä kohtaan. Olemassa olleen sosialismin historiallinen perintö estää monia ihmisiä tarttumasta koukkuun, vaikka syötti olisi yhteinen hyvä kaikille.

Unelmia pitää olla

Unelma sosialismista on unelma todellisesta demokratiasta ja kuulluksi tulemisesta. Se on myös unelma niiden tuotantovälineiden yhteisöllisestä omistamisesta, joilla tuotetuista hedelmistä kaikkien pitäisi päästä nauttimaan. Unelmoida pitää myös vapaasta tiedontuotannosta ja -välityksestä, joka ei ole vain viihdettä, propagandaa ja suostuttelua.

Vasemmiston tehtävä on luoda edellytykset uussosialismille, jossa

edistetään rauhaa ja sosiaalista turvallisuutta niin että ketään ei jätetä heitteille, pannaan toimeen kestävää ekologista, taloudellista ja sosiaalista kehitystä, torjutaan kaaosta, harjoitetaan tieteitä ja kulttuuria sekä puolustetaan työtä, ihmisoikeuksia ja demokratiaa.

Uuskapitalismi

Kapitalismi perustuu kaiken omivaan yksityisomistukseen ja luonnon antimien ja ihmisten työpanosten riistoon. Se on hamstereiden taloutta, jossa tuotantovälineiden yksityisomistuksen ja rahamassojen yksityisoikeudellisen hallinnan turvaamiseen kapitalistit tarvitsevat valtioiden väkivaltakoneistoja niin kuin kommunistit ennen oman valtansa säilyttämiseen.

”Vapaa markkinatalous” ei ole

järjestyksetön tila, vaan siinä kapitalistit korvaavat sosiaalisemman järjestyksen pääoman vallan järjestyksellä. Heidän tavoitteensa on luoda sellainen valtiollisen sääntelyn muoto, joka parhaiten turvaa rahan vapaan liikkuvuuden ja yksityisomistajien voitot. Tavoite on siis eräänlainen kapitaalinen kommunismi.

Kapitalismissa luonto ja työ ovat kauppatavaraa. Luontoa ja ihmisten arvoa mitataan rahalla. Rahaa tehdään

rahasta muiden rahoilla, eikä löysän rahan finanssimarkkinoilla investoida uuteen tuotantoon vaan uuteen rahaan. On rikkaiden luokka ja köyhien luokka, ja niiden väliset tuloerot räjähtävät ennen pitkää katsojien silmille. Syrjäytettyjen ihmisten turhautuneisuus ja vieraantuneisuus tuottavat turvattomuutta kaikille.

Aikamme hegemoninen ajattelu on uusliberalismia. Se on äänettömien pääomien valtaa puhuvaan työhön, töiden mukavuusliputtamista, valtioiden kansainvälistymistä ja kansallisten markkinoiden keskinäisriippuvuutta. Se on töiden uudelleenorganisointia, yhteisen privatisointia ja valtioiden perusrakenteiden valamista samaan

(EU:n) muottiin. Teollinen massatuotanto siirretään halpamaihin, ja palvelujen valepuvussa halpatyö tuodaan hyvän sosiaaliturvan maihin. Globalisaatio on rahan bulimiaa, joka ei ole työn loppu vaan loputon työ ilman hyvän toimeentulon edellytyksiä. Tänäpä se on Kiina- tai Intia-ilmiötä, huomenna joku muu halpamaa-ilmiötä.

Uusi vasemmisto

On muuttumassa töiden tekemisen yleinen organisointi ja sitä kautta ihmisten arki.

Kätten työn sijasta tehdään entistä enemmän pään työtä. Teollisuuden tuotantotavan mukaan rakentuneiden elämäntähtäntöjen tilalle ovat tulleet palvelu-, yrittäjä- ja etätyöt ilman perinteisiä työyhteisöjä. Kun vasemmisto on yhteisöllinen liike, se ei ole tänään muotia.

Vikaa on myös vasemmistossa
itsessään?

Puoluetuki on murentanut
puoluepamppujen riippuvuuden
jäsenistä ja ay-jäsenmaksun
palkkaperintä ay-eliitin riippuvuuden
kenttäväestä. Kokoomus pistää
poliittista huumetta suoraan suoneen:
vallankäyttäjillä ei ole korvia.

Vasemmistolla on hegemonia ay-liikkeessä. Poliittinen keskinäisriippuvuus tuottaa kuitenkin edustavuusongelman: ei edusteta työttömiä, siirtotyöläisiä, vierastyöläisiä tai tilapäisissä ja liikkuvissa työsuhteissa toimivia kansalaisia. Sosialidemokratia, tuo 1900-luvun mahtiaate, on kesyttänyt ay-liikkeen, kun valtio, työnantajat ja työntekijät yhdessä säilyttävät ja uusintavat kapitalistisia tuotantosuhteita kolmikantaisen korporatiivisen mallin mukaan luomalla yhteiskunnallisten ristiriitojen sääntely-, sopu- ja

sovittelujärjestelmiä. Unohdetaan, että palkkatyö oli jo Marxin mukaan lievemmän laatuista ihmissyöntiä. Siinä merkityksessä on palautettava sellaisen yrittämisen kunnia, jossa tehdään työtä ja ansaitaan oma toimeentulo itse.

Kun minua pyydettiin kirjoittamaan, miksi lähes neljä viidestä suomalaisesta ei samaistu vasemmistoon, totean, että elämme nyt tätä aikaa. Tulee vielä toinenkin

aika. Siitä pitää huolen
KAPITALismi, joka hukuttaa meidät
paskaan, syö meidän lautasemme
tyhjiksi ja turruttaa tietoisuutemme
viihteellä.

Vasemmisto on vaihtoehto kaikelle
sille.

Ongelma on, että me kaiken
maailman murheita tiedostavat

vasemmistolaiset haluamme puhua monimutkaisista asioista. Pitäisi kai vain sanoa, että "Leipää ja täyttä elämää!" tai "Onni kaikille ilmaiseksi!". Siitähän tässä kaikessa on viime kädessä kysymys, olla vasemmalla eikä oikealla.